

دفاع جانانه زنان ایرانی در مقابل اولتیماتوم روسیه

۲۶ فروردین ۱۴۰۱ ساعت ۱۵:۵۸

روز بعد زنان عازم تلگراف خانه می شوند و اعتراض خود را از دخالت روسیه تزاری طی تلگرافی به تمام کشورهای بزرگ جهان مخابره می کنند.

در ماجرا اولتیماتوم روسیه و انگلیس مبنی بر اخراج مورگان شوستر امریکایی که جهت سروسامان بخشیدن به اوضاع اقتصادی توسط دولت ایران استخدام شده بود، دولت روسیه تزاری اصرار داشت تا ایران ضمن اخراج مورگان شوستر تعهد بدهد که از این پس بدون رضایت روسیه و انگلیس مستشار و مستخدمی استخدام نکند و مخارج لشگرکشی دولت روسیه به خاک ایران را نیز دولت ایران پرداخت نماید. در صورت عدم پذیرش اولتیماتوم ظرف ۴۸ ساعت، قوای روس به سمت تهران حرکت خواهند نمود. انتشار خبر اولتیماتوم، تهران را تکانی سخت داد. مدارس تعطیل می گردند، بازاریان دست از کار می کشند. زن و مرد و کوچک و بزرگ به خیابانها می ریزند. سیصد نفر از زنان ایران با چادرهای سیاه و نقابهای مشبک سفید در حالی که هر یک تپانچه ای با خود داشتند به ساختمان مجلس درآمده با رئیس مجلس ملاقات نمودند. این مادران و زنان و دختران محبوب ایرانی ناگهان نقابهای خود را پاره کرده تپانچه های خود را نمایش داده و قصد حتمی و ارده قطعی خود را چنین اظهار نمودند؛ اگر وکلای مجلس در انجام وظایف خود و و حفاظت از شرافت ملت ایران تردید کنند مردان و فرزندان خود را کشته و اجسادشان را در همین مکان خواهند انداخت. در این تظاهرات گسترده که به وسیله انجمن «مخدرات وطن» ترتیب یافته بود زنان زیادی با سخنرانیهای پرسوز خود از استقلال و آزادی میهن دفاع می کنند.

یکی از دانش آموزان دختر به نام زینت امین با حرارت اشعار زیر را برای حاضران می خواند:

ای پسران پدر ناخلف
مرگ به از زندگی بی شرف
زندگی آن است که باشد بنام
ور نبود زندگی انسان حرام

روز بعد زنان عازم تلگراف خانه می شوند و اعتراض خود را از دخالت روسیه تزاری طی تلگرافی به تمام کشورهای بزرگ جهان مخابره می کنند. سپس دسته جمعی به خانه سردار اسعد بختیاری می روند. در آنجا یکی از زنان نطقی به شرح ذیل ایراد می کند: « ما ایرانیان با این همسایه حق شکن و حریص خود با نزاکت و ملایمت رفتار کرده ایم و تا ممکن بوده متحمل حرکات زشت و وحشیانه این همسایه شده ایم. بر هر ذیحق با وجدان وهر وطن دوست ناموس پرست لازم است که تن به ذلت نداده و راضی به خواری و مذلت نشود. تا جان دارد وطن خود را حفظ کند و ناموس خود را از دستبرد اجانب محروس دارد. یعنی برای

جنگ و جانبازی حاضر شود و در صفحات تاریخ نام بزرگ و عالی از خود به یادگار بگذارد. «

منبع: عبدالحسین ناهید، زنان در جنبش مشروطه، تبریز، نشر احیاء، ۱۳۶۰، صص ۹۶-۹۷

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۴۸۶۹۴/دفاع-زنان-چنانچه-دفاع-مقاب-ایرانی-زنان-چنانچه-دفاع>